

אל מול הלבנון

המערכה ברצועת הביטחון - מפקדים מספרים

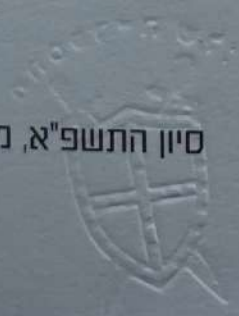
מהספריה של גל פרל פינקל

"הרוצה להיות חייל מצליח -
חייב לדעת היסטוריה" (פטיון).

קונפסיה ליום לאי

התאחדות המורים והמורות

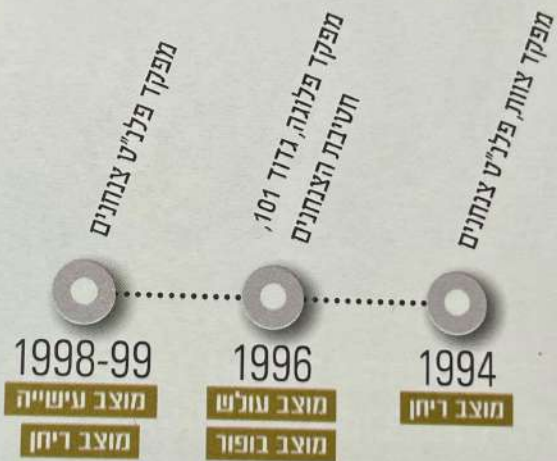
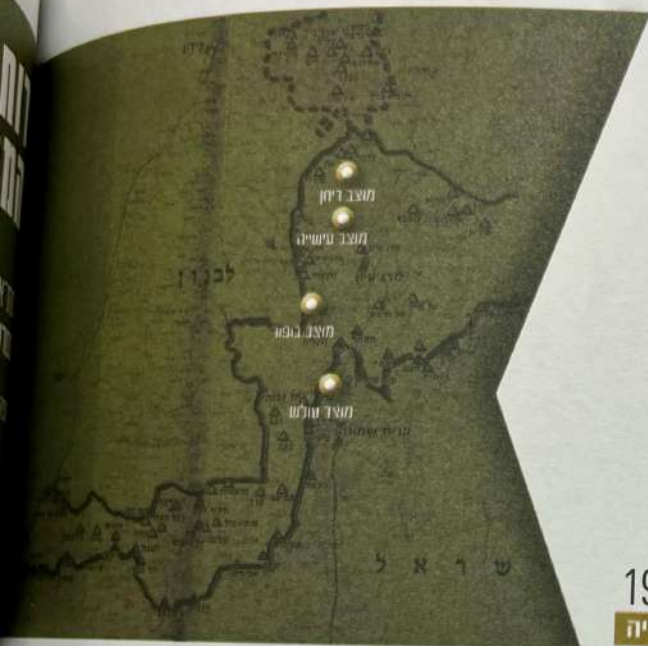
סיון התשפ"א, מאי 2021

חיל החינוך והנוער

מערך החינוך
רוח · מעשה · נצחון

רוח המפקד

חת אלוף
נמרוד אלוני

מפקד אוגדת עזה

2020

אז מה היא לבנון בשבילי? היא להיות הלוחם הכי טוב שאפשר, להתאמן על התפקיד שלך עד לשליטה מוחלטת, לרדת לפרטים הכי קטנים, כי אתה יודע שמולך ניצב אויב רציני, לשבור את כל המחיצות עם חייליך בתוך שיח במשך חמישה ימים רצופים. ולבנון זו גם היוזמה, שניתנה בידי מפקדים צעירים בני 24-25 להעז ולנסות וגם כשכשלנו לא להפסיק ליזום ולחתור למגע.

1 יוסי מתקרב ולפי הליכתו ופניו אני כבר יודע, יהיה מודל נוסף. "היה בסדר" הוא פותח, כדי לעדן את הבשורה, "אבל חייבים לשפר את עבודת המקל"ר". אני מכיר אותו כבר כמה שנים. מאז שבילינו חודשים ארוכים בהכנות למבצע "פנתר ורוד" ובעשרות נהלי קרב למבצעים שבהם הוא חנך אותי באופן אישי, וחשבתי שאנחנו מוכנים. אבל כל מי שהכיר אז את יוסי בכר, המג"ד של גדוד 101, ידע שאין גבול להכנות ואם הוא אומר, אז **כנראה שעוד 24 שעות של צעידה בסבך צפוף, גיזום ענפים להסוואה ותרגול אין-ספור תרחישי פתיחה באש, לא יזיקו לי וללוחמי פלוגת המסלול מרץ '96.**

התקופה, קיץ 1997. סיימנו רשמית את המסלול ובמקום לנסוע כמו כולם ל"טיול סוף מסלול" באילת ביקשתי מיוסי שהפלוגה תסיים מסלול במבצע חוצה קו אדום, "טיול" מסוג אחר. יוסי לא התלבט ונרתם לרעיון וכשבאוגדה 91 סירבו שפלוגת מסלול תחצה קו, הוא פנה למפקד החטיבה המזרחית, אל"ם יאיר גולן וביקש את רשותו לפעול בגזרה. **הפלוגה צברה עד אותו שלב ניסיון רב במארבי היטמעות במרחב הסלוקי וחשנו ביטחון, אבל זה היה אתגר בסדר גודל חדש.** הפעם זו פיתחת "הפלמריה", הידועה לשמצה. מדובר בנקודה מרוחקת, בתוואי שטח קשה, כשהכוח נדרש לסחוב משקלים גדולים ולהתפצל ל-7 כוחות משנה.

1 לאורך כל הדרך בהכנות יוסי המג"ד מלווה, חונך ולוקח חלק באימונים. יום הביצוע הגיע. סיימנו שורת מסדרים מפרקים, תחקירים שארכו שעות על תפקידו של כל לוחם ועל כל תרחיש אפשרי ועלינו למוצב ריחן להתארגן ליציאה. לפני התדריך האחרון נכנסתי למשרד של נדב מילוא (ז"ל) מ"פ הפלחה"ן ויחד שמענו שהפלג"ט של גיא חזות פגעו ברכב של מחבלים בירי טיל "עורב". צחקנו על כך שאין טעם שנצא למבצע, כי בימים הקרובים אף מחבל לא יתקרב לגזרה.

2 הו, מתחילים תנועה. פרקנו מהרכבים, התרגלנו לשקט ולעלטה שעטפה אותנו. אני מעביר ניגוב אחרון בעדשת החד-עיני, צקצוק קשר בלשון וטור ארוך וכבד מתחיל לגלוש מאחורי לואדי. יידרשו עוד יום שלם ולילה נוסף עד שנגיע מותשים לעמדות הסופיות שלנו, **ואחרי מספר שעות של עבודה קשה אני מרוצה מאיכות ההסוואה ומאשר לכוחות להתמקם.** המארב חולף לו, מעבירים שעות בלחישת סיפורים מהמסלול ומחליטים להאריך את המארב ביום נוסף. כשהיום החמישי והאחרון חולף מתחילים בקיפול, ודווקא אז במעבר המסוכן מיום ללילה הם מגיעים.

3 מחבלים בטור עורפי. אנחנו מתארגנים בזריזות, אני לוקח איתי שני לוחמים ואנחנו יוצאים מתוך השית. עמדת המתריע

ה יוזמה הזו שמפקדיי עודדו אותי ואת בני דורי, המ"פים של לבנון, היא שאיפשרה לנו להשתפר והיא שבנתה אותנו כמפקדים קרביים לקראת האתגר הבא שחיכה ממש מעבר לפינה, הלחימה בטרור בתקופת "גאות ושפל" ובשיאה מבצע "חומת מגן".

מוקדש ללוחמי מרץ '96 גדוד 101 ולמפקדי "איש הלבנון" האלוף (מיל') יוסי בכר.

מעדכנת על מיקומם. אני נותן את הפקודה שתרגלנו מאות פעמים, "היכון!" והלוחמים בתורם מדווחים "על". אני גאה בהם, עשרות מארבים והכנות מפרכות והם קרי-רוח ומתפקדים בדיוק כמו בשטח האימונים באליקים. רק מחבל אחד יוצא קדימה, השאר ממתינים לו מאחור. אני רוצה למצות את ההזדמנות, שכולם ייכנסו לשטח ההשמדה, אבל הוא קרוב. "היכון, היכון!", עכשיו רק אני פורץ לרשת הקשר, אבל אני יודע שכולם כבר פתחו ניצרה והאצבעות על ההדקים. **זהו, חיכיתי מספיק, כשהמחבל נמצא כ- 20 מ' ממני אני סופר לאחור "1,2,3,4" - פתיחה באש ולאחריה זריקת רימונים לעבר השניים שפותחים במנוסה מזרחה.**

מ אחורינו נפילת מרגמות של חיזבאללה, אבל אנחנו כבר נמצאים בתנועה חוזרת. הרגליים כבדות מעוצמת ההתרגשות, אבל הטור הארוך חוזר בשלום. מגיעים למפקדת היק"ל במטולה ונותנים טפיחות על השכם. ואני מחפש אותו. מהמבט בעיניו אני מקבל את האישור "עשיתם את זה, כל הכבוד". אז מה היא לבנון בשבילי? היא להיות הלוחם הכי טוב שאפשר, להתאמן על התפקיד שלך עד לשליטה מוחלטת, לרדת לפרטים הכי קטנים, כי אתה יודע שמולך ניצב אויב רציני, לשבור את כל המחיצות עם חייליך בתוך שיח במשך חמישה ימים רצופים. ולבנון זו גם היוזמה, שניתנה בידי מפקדים צעירים בני 24-25 להעז ולנסות וגם כשכשלנו לא להפסיק ליזום ולחתור למגע.